О милий місяцю, мені згадалось,
Як рік тому я, повен муки, вийшов
На горб цей, щоб на тебе подивитись:
Як і тепер, над лісом ти звисав,
Його всього освітлюючи ясно.
Але крізь сльози, що тоді мої
Обтяжували вії, я побачив
Лице твоє туманним і тремтливим,
Бо горе повило моє життя,
Як повиває і тепер, і зміни
Не буде, милий місяцю. І все ж
В колишній біль мені вертатись любо
Сумною думкою і вік його
Лічити. О, як солодко за юні,
Коли надія довгу стелить путь,
А пам'ять — закоротка, спогадати
Про речі, що в минулім потонули,
Хоч горе крушить і триває мука.

Перекладач: Михайло Орест